DOMSTOLENS DOM
AF 29. NOVEMBER 1956

Société des Charbonnages de Beeringen, Société des Charbonnages de Houthalen og Société des Charbonnages de Helchteren et Zolder mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 9/55

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmål om annullation af visse af Den Høje Myndigheds beslutninger, der fremgår af dennes skrivelse af 28. maj 1955 til regeringen for kongeriget Belgien vedrørende ændringen af udligningsordningen, og af Den Høje Myndigheds beslutning nr. 22/55 af 28. maj 1955 (JO af 31. maj 1955, s. 753—758, findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Annullationssøgsmålet mod visse af Den Høje Myndigheds beslutninger, der fremgår af dennes skrivelse af 28. maj 1955 til regeringen for kongeriget Belgien vedrørende ændringen af udligningsordningen, og mod Den Høje Myndigheds beslutning nr. 22/55 af 28. maj forkastes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

1. *Retspleje — annullationssøgsmål — Den Høje Myndigheds beslutning — generel eller individuel karakter*
   (Traktaten, artikel 33; konventionen, § 26)

2. *Retspleje — skrivelse fra Den Høje Myndighed — beslutningens karakter*
   (Traktaten, artikel 14)

3. *Retspleje — annullationssøgsmål — forbindelse — søgsmålsgrunde fremsat ved henvisning eller med forsinkelse — afvisning fra realitetsbehandling*

4. *Retspleje — annullationssøgsmål — generel beslutning — virksomheder — antagelse til realitetsbehandling begrænset til søgsmålsgrunden — magtfordrejning*
   (Traktaten, artikel 33)

5. *Overgangsperiode — belgisk kul — udligningsordning — nedsættelse og ophævelse*
   (Konventionen, § 26)

6. *Overgangsperiode — belgisk kul — udligningsordning — beløb (Konventionen, § 26)*

7. *Overgangsperiode — belgisk kul — udligningsordning, trussel om ophævelse (Konventionen, § 26)*

8. *Overgangsperiode — belgisk kul — priser — autoritativ fastsættelse uden udligningsordning (Konventionen, § 26)*

1. Beslutning nr. 22/55, som er vedtaget inden for rammerne af en i paragraf 26 i konventionen (om overgangsbestemmelserne) fastsat særordning for Belgien i overgangsperioden, og som ifølge konkretiserede bestemmelser, hvor detaljerede og forskellige disse end måtte være, finder anvendelse på samtlige de virksomheder og på alle de retshandler, der falder ind under den nævnte ordning, har karakter af en generel beslutning. — Den omstændighed, at sagsøgeren er en enkelt organisation, som består af alle de i den anfægtede beslutning nævnte virksomheder, ændrer i det foreliggende tilfælde ikke dennes generelle karakter. Den territoriale afgrænsning af den anfægtede beslutnings anvendelsesområde indebærer ikke nogen individuel beskrivelse. En generel beslutnings konkrete følger kan ikke ændre dennes generelle karakter. — En beslutnings generelle eller individuelle karakter skal bestemmes ud fra objektive kriterier. Den afhænger ikke af beslutningens form, men af dens rækkevidde.

2. Det afsnit i Den Høje Myndigheds skrivelse af 28. maj 1955, hvori det på utvetydig måde tilkendegives, hvilken holdning denne vil indtage, såfremt visse i samme brev nærmere angivne betingelser skulle blive opfyldt, har karakter af en beslutning efter traktatens artikel 14.

3. På trods af den ubestridelige forbindelse mellem to søgsmål er en generel henvisning til det, der er sagt i den anden sag, ikke tilstrækkeligt til, at stævningen er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22 i statutten og artikel 29 i processreglementet for Domstolen. — Søgsmålsgrunde, der uden at være omtalt i stævningen, fremføres for første gang i replikken, afvises fra realitetsbehandling.

4. At traktaten bestemmer, at private virksomheder har ret til at kræve annullation af en generel beslutning på grund af magtfordrejning i forhold til dem, er begrundet i, at en søgsmålsret på andet grundlag ikke er tildelt dem. — Traktaten indeholder ingen hentydning, hvoraf det kan sluttes, at private virksomheder kan kræve generelle beslutningers »forfatningsmæssighed« efterprøvet, når det drejer sig om quasi-legislative retsakter, der hidrører fra en offentlig myndighed, og som har normativ virkning »erga omnes«. — Når traktatens artikel 33 indrømmer en søgsmålsret angående annullation af en generel beslutning på grund af magtfordrejning i forhold til en virksomhed, drejer det sig om en undtagelse, der forklares ved den omstændighed, at det individuelle moment i dette tilfælde er fremherskende. — Det er tilstrækkeligt, for at en sag om annullation af en generel beslutning kan antages til realitetsbehandling, at sagsøgeren udtrykkeligt påberåber sig magtfordrejning i forhold til sig, når han samtidig anfører de grunde, af hvilke magtfordrejningen efter hans opfattelse fremgår; prøvelsen af, om den således påberåbte magtfordrejning er grundet, er et realitetsspørgsmål.

5. Differentieringen af udligningsbeløbene alt efter de faktiske produktionsvilkår har til formål at sikre en ensartet ydelse i sammenlignelige tilfælde og som følge heraf at undgå forskelsbehandling. — Udligningsordningen skal ikke nødvendigvis dække hele forskellen mellem de sænkede salgspriser og de ved begyndelsen af overgangsperioden eksisterende indtægter, idet udligningsordningen kun er en beskyttel-

sesforanstaltning, som er nødvendig for at undgå, at der sker forhastede og farlige produktionsforskydninger. Konventionen giver ingen garanti for opretholdelsen af de oprindelige indtægter.

6. Udligningsbeløbene er nødvendigvis forskellige alt efter omstændighederne, uden at eksistensen af disse forskelle alene kan tjene som bevis for, at Den Høje Myndighed har fastsat udligningen vilkårligt og i strid med målet i konventionens paragraf 26.

7. Såfremt reorganiserings- og genetableringsarbejdet ikke udføres af visse virksomheder således, at de selv er ansvarlige herfor, berøver disse sig derved ved egen skyld kravet på udligningsydelsen.

8. Nedsættelsen eller endog ophævelsen af udligningsordningen alene i nogle tilfælde medfører ikke, at de i disse undtagelsestilfælde omhandlede sorter stilles uden for prislisten, idet denne, som er en følge af anvendelsen af paragraf 26, stk. 2, kun kan være den samme for alle forbrugere af belgisk kul.